

Завапио је да је осрамоћен! Већ из тих речи могла се наслутити ујдурма са неизвесним епилогом. Уместо да достојанствено призна да се осрамио, јер је искључиво његова кривица зато што је себе довео у такву ситуацију, министар Гашић, од милоште Бата, јадикује како је осрамоћен, као да је неко други крив због онога шта га је задесило.

Да је реч о човеку који држи до своје части, требало је већ истог дана да поднесе оставку на своју функцију. Бар је био елементарни ред да је понуди. Сачувао би тако свој дигнитет (уколико га уопште има) и установио би преседан да неопрезно и непримерено изречене речи треба да резултирају оставком. Тим гестом би свој простаклук и непромишљеност, као очигледну последицу бахатости и осиноности, могао да стави у функцију развијања политичке културе и демократске одговорности. Мала жртва спрам циља који би се могао остварити.

Но, до тога није дошло, па је на српској политичкој сцени отпочело извођење нове мелодраме.

Случај Гашић или осрамоћени парламентаризам

Пише: Дарко Симовић
уторак, 22 децембар 2015 08:06

